

LEKCE 18: Hod beránka a odchod Izraelců z Egypta

Biblický text k lekci: Exodus 12 – 14. kapitola

Cíle lekce:

- dítě umí vlastními slovy popsat, proč Izraelci slavili hod Beránka
- dítě chápe předobraz velikonočního Beránka a Kristovy oběti na kříži
- dítě ví, že život ve svobodě něco stojí, ale stojí to za to
- dítě vidí Boží svrchované jednání při aktu vysvobození – je to Bůh, kdo vysvobozuje a vede svůj lid
- dítě si uvědomuje, že i dnes Bůh vysvobozuje z otroctví hříchu a dává životu nový směr vyžadující spolehnutí se na Něho

Klíčové verše:

Exodus 12,14: „Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.“

Exodus 13,3: „Mojžíš řekl lidu: Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného.“

Exodus 14,14: „Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“

Biblická fakta:

10. dne 1. měsíce se konal Hod beránka
Beránek – 1 na rodinu, nebo i více rodin, bez vady, roční samec z ovcí nebo koz, 14 dní se měl opatrovat.
Po zabití beránka potřít krví veřeje domu.
Spolu s masem opečeným na ohni se jedly také nekvašené chleby a hořké byliny. Jedl se s holí v ruce.
Nic z beránka nesmělo zůstat do rána, co se nesnědlo, to mělo být spáleno ohněm.
Nekvašené chleby se měli jíst 7 dní, Izraelci měli z domu odstranit všechn kvas.
Poslední rána Izraelců – smrt prvorozených – faraó vyhání lid z Egypta.
Egyptané dali Izraelcům na cestu mnoho bohatství (šperky, zlato aj.) – Bůh zjednal přízeň u Egyptanů.
Izraelci putovali k Rákosovému moři, vzali s sebou Josefovy kosti. Bůh je provázel v oblakovém sloupu.
Faraó Izrael pronásleduje, ten ale projde suchou nohou přes Rákosové moře, kde se egyptská armáda utopí. Izrael je konečně volný.

Další informace pro zvědavé:

- Krev na veřejích měla být potřena pomocí yzopu (rostlina)
- Vše prvorozené v Egyptě bylo pobito o půlnoci
- Beránkovi nesměla být zlomena ani kost, nesměl jej jíst cizinec a host jen tehdy, když byl obřezán
- Vše prvorozené bylo zasvěceno Hospodinu – prvorozený syn musel být vyplacen
- Izraelci byli v Egyptě 430 let
- Z Egypta vyšlo asi 600 000 izraelských mužů
- Faraó pronásledoval Izraelce se 600 vozy a 1800 bojovníky

Myšlenky k 18. lekci (aplikace)

- vyjití Izraelců z Egypta je symbolem vyjití z otroctví ke svobodě – toto si měli Izraelci připomínat slavností Paschy (Velikonoce), Hod beránka
- slavnost otevírala něco nového – rituál směřující k novému životu, k cestě do zaslíbené země (na rozdíl od pohanských rituálů, které kladly důraz na minulost a ještě u toho zabíjeli i prvorozené děti) – zde je význam zástupné oběti (Beránek)
- zabití prvorozených není obrazem toho, že by si Bůh v tom liboval a byla to krutá pomsta za otroctví Izraelců v Egyptě, ale prvorození se v Egyptě považovali za zasvěcené, určené pro božstvo – a jejich smrtí se vlastně zhroutilo náboženství Egypta – Bůh jako jediný pravý vítěz
- o tom, že Bůh si nelibuje ve smrti, svědčí i fakt, že Egyptané se mohli také připojit, ve víře se schovat za potřené dveře krví
- Hod beránka byl ve chvatu, v pochodu, není to nic statického – život s Bohem je dynamický, Bůh vyvádí k činnosti, ne k nečinnosti
- Zajímavé je, že tuto slavnost Vyjití otevírali děti, když to byly ony, které se ptaly, co se stalo – důležitost připomínání si toho, co Bůh pro člověka udělal – je to on, kdo mocně vyvádí lid z Egypta
- Cesta ke svobodě něco (hodně) stojí – Beránek měl být 14 dní vychováván, vznikl zde vztah, lidé si uvědomovali cenu vyjití – nebylo to zadarmo
- Hospodin svůj lid vede do neznáma – od bezpečného, jistého života, ale v otroctví, vede do svobody, která je však plná nejistoty, otázek, ale je zároveň prostorem důvěry v Hospodina, což se projevilo i zázračnou záchranou lidu od egyptské armády

PŘESAH DO NOVÉHO ZÁKONA: KRISTUS JAKO VELIKONOČNÍ BERÁNEK (1. Korintským 5,6-8)

Beránek ve SZ je obraz na Krista, který byl obětován jednou provždy, abychom mohli být vyvedeni z otroctví hříchu, tzn. ze života bez správného cíle (hřích = minutí se cíle), kdy nesloužíme Bohu, ale sobě. Podobně jako Izraelci byli ukryti před andělem šířícím zhoubu, tak i ten, kdo přijal oběť Kristovu, je ukryt před Božím hněvem. Je ale třeba si toto postavení zachráněného člověka připomínat a zbavovat se kvasu, to znamená jednání, myšlení, které je Bohu cizí. Jako lidé stále chybujeme, ale zároveň máme růst do podoby Krista – s bázní a chvěním konejte své spasení. Život s Kristem je milost a je to proces. Satan se snaží, abychom se ušpinili, aby kvas – symbol hříchu a špatného – prostoupil náš život. Pisatel listu do Korintu však vyzývá k tomu, abychom ten starý způsob života v hříchu (jako Izrael v Egyptě) odložili, odkládali. Bez Ježíše bychom všichni pomřeli, ale s ním můžeme vstoupit na cestu, která je otevřená, klikatá, náročná, ne bez problémů, ale pokud vytrváme v důvěře Jemu, je jisté, že dorazíme do země zaslíbené, jelikož Boží zaslíbení stále trvá. Díky oběti Pána Ježíše, tak můžeme k Izraelskému lidu být připojeni i my a začít život ve skutečné svobodě, ke které jsme byli povoláni.

Náměty na činnosti s dětmi:

- 1. Jezení chleba na čas** – motiv hodu beránka ve chvatu. Ideálně nekvašený. Kdo sni rychleji?
- 2. Třídění 2 druhů luštěnin či rýže apod.** – motiv vyčištění domu od kvasu – přebrání hrachu a rýže (nebo podobného) na čas jako oddělení kvasu (kvas jeden druh).
- 3. Překážková dráha s holí** – motiv rychlého vyjití. Úkolem je projít s holí a krabicí na hlavě trať co nejrychleji (krabice znamená nesení díže s těstem na hlavě).
- 4. Honička na jedné noze** – motiv toho, že faraó dostihuje Izraelce – hraje vždy dvojice, běží (skáče se po kruhu) a kdo koho první chytí, vyhrává
- 5. Foukání do papírových koulí** – motiv rozdělení moře – úkolem je co nejrychleji pomocí foukání dostat daný počet papírových kuliček po vymezené dráze.